

תת"ע 5651/12/22 - מדינת ישראל נגד ג'לאל טאטור

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5651-12-22 מדינת ישראל נ' טאטור
תיק חיזוני: 10157334037

בפני כבוד השופטת סיגל דבורי
ממשימה מדינת ישראל
נגד ג'לאל טאטור
נאשימים

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן נגד המבוקש ביום 13.02.2023 בהuder התיצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. נגד המבוקש ניתן ביום 30.09.2021 דוח בגין נהיגה במהירות מופרצת (136 קמ"ש לאחר הפחתה בכיביש בו מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש) בגיןו לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה. כעולה אישור המסירה הסrox לנט המשפט, זמן המבוקש לדין באמצעות מסירה שלא נדרש. אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לעניין זה **עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלג'ני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**).
3. המבוקש מצין כי לא קיבל זימון כדין. מעיוון בבקשתו עולה כי אין בה כל התייחסות לאישור המסירה הסrox בנט המשפט וכי לא נעשה כל מאיץ מצדו לשחרר/לסתור את חזקת המסירה כדין. עוד נטונה טענת חפות אשר נוספת לה הودעה מאוחרת ומפורטת המתיחסת לחומרן קיריה שצולמו בדיעבד.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבוקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
5. לאחר שהקליתי את טענות הצדדים בצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נזר דין של הנאשם בטעון או בעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאירועים אלו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו ל לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם; סיבה

עמוד 1

モוצדקת לאי התייצבות או מניעת עיות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סالم (25.3.2018)** (להלן: "ענין סלם").

7. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה דין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסורך לנٹ המשפט. אך, אין רשאי המבקש לפטור עצמו מעמידה בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאין תלויות בו וראה לעניין זה **עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.22)**.

8. לעניין חשש מעיות דין - אין בעצם הבדיקה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיות דין" וראה שם, עמ' 5 פיסקה 16.

ודוק, בעניין זה נקבע, כי על הטעון לקיומה של עילה בדבר חשש לעיות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סלם'). טענותיו של המבקש אין מצביעות על פוטנציאלי ממשי כנדרש ואין בהן התייחסות לדברי הנג המהווים הודהה ולכל הפחות ראשית הودיה.

9. ממלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחתת.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ג, 25 אפריל 2023, בהעדך
הצדדים.